

Prof. dr. sc. Ivan (Ivo) Todorić

(Zmijavci, 12. rujan 1932., Zagreb, 10. ožujak 2018.)

Dana 10. ožujka 2018. primili smo tužnu vijest da nas je zauvijek napustio prof.dr.sc. Ivan Todorić, dugogodišnji djelatnik i predstojnik Instituta odnosno Zavoda za mehanizaciju poljoprivrede i umirovljeni profesor Agronomskog fakulteta. Prof.dr.sc. Ivan (Ivo) Todorić rođen je 12. rujna 1932. godine u Zmijavcima gdje je završio četiri razreda osnovne škole, dok je četiri razreda niže gimnazije završio u Imotskom. Vrlo rano je pokazao interes za mehanizaciju poljoprivrede te napušta roditeljski dom i odlazi na školovanje u Vinkovce gdje 1949. godine upisuje srednju Poljoprivredno-mašinsku školu koju završava 1953. godine. Nakon završetka srednje škole kao odličan učenik upućen je uz stipendiju Društva agronoma Hrvatske na šestomjesečnu specijalizaciju u Zavod za mehanizaciju poljoprivrede u Zagreb nakon koje se tamo i zapošljava 1954. godine. Ubrzo nakon zaposlenja odlazi na odsluženje vojnog roka, a po odsluženju se upisuje na Poljoprivredni fakultet u Zagrebu na ratarsko-stočarski odsjek 1957. godine. Iako je za cijelo vrijeme studija bio u redovitom radnom odnosu, studij je završio u roku od četiri godine 1961. s prosječnom ocjenom vrlo dobar, a bio je i demonstrator mlađim generacijama studenata. Nakon promjene statusa Zavoda za mehanizaciju poljoprivrede 1961. godine u Institut za mehanizaciju poljoprivrede Poljoprivrednog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu izabran je 1962. godine u prvo zvanje asistenta, a 1963. godine upisuje poslijediplomski studij iz mehanizacije poljoprivrede na

Poljoprivrednom fakultetu. Magistarski rad pod naslovom "Utjecaj sistema sijaćih aparata i dorade sjemena na preciznost sjetve kukuruza" obranio je 1966. godine, a doktorsku disertaciju pod naslovom "Utjecaj brzine kretanja sijačice na kvalitetu sjetve kukuruza" obranio je 1971. godine. Od 1965. do 1972. godine honorarno je predavao na Višoj pedagoškoj školi u Zagrebu predmete Tehničko obrazovanje i Agrotehnika te je izabran u zvanje profesora više škole. U zvanje izvanrednog profesora izabran je 1972. godine, a u zvanje redovitog profesora 1980. godine. Na Fakultetu poljoprivrednih znanosti i kasnije Agronomskom fakultetu prof. Ivo Todorčić je bio nositelj predmeta "Mehanizacija ratarske i vrtlarske proizvodnji" za obrazovne profile Mehanizacija poljoprivrede i Ratarstvo, predmeta "Mehanizacija poljoprivrede" za obrazovne profile Zaštita bilja i Poljoprivredne melioracije, te predmeta "Metode ispitivanja poljoprivrednih strojeva" za obrazovni profil Mehanizacija poljoprivrede. Predmet "Metode ispitivanja poljoprivrednih strojeva" jedno je vrijeme predavao i na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku. Bio je voditelj više od 50 diplomskih radova, 5 magistarskih i 1 doktorskog rada.

Uz duboki trag koji je ostavio na fakultetu i u struci mehanizacije poljoprivrede, prof. Ivo Todorčić će ostati najviše upamćen po uspješnom obavljanju rukovodećim dužnostima. Rano se prihvatio odgovornih rukovodećih dužnosti te je 1964. godine raspoređen na radno mjesto šefa odjela za eksploatacijska ispitivanja u Institutu za mehanizaciju poljoprivrede. Već nakon godinu dana od starijih kolega su prepoznate njegove liderske sposobnosti i izabran je za direktora Instituta za mehanizaciju poljoprivrede iako je bio jedan od najmlađih djelatnika. To se ubrzo pokazalo kao pun pogodak jer kad je postao direktor Instituta za mehanizaciju poljoprivrede, u njemu su radila četiri inženjera, a niti jedan doktor niti magistar znanosti. Osim slabog kadra, do njegovog dolaska na mjesto direktora, Institut nije raspolagao opremom potrebnom za suvremena znanstvena istraživanja i bolju suradnju s privredom. Nakon njegovog dolaska na čelo Instituta, počela se nabavljati najsuvremenija oprema i osoblje osposobljavati za najkompliciranija mjerenja te se Institut afirmirao u zemlji i inozemstvu kao vodeći institut u području mehanizacije poljoprivrede u ovom dijelu Europe. Uz to je poticao svoje suradnike na napredovanja i zapošljavanje novih mladih djelatnika, tako da je nakon deset godina kada je odlazio na drugu dužnost u Institutu bilo zaposleno četiri doktora i tri magistra znanosti. Te njegove kvalitete prepoznate su i na višim razinama te je 1975. godine izabran za direktora novoosnovanog Poljoprivrednog instituta Zagreb koji je objedinio veći broj instituta iz područja poljoprivrede (Institut za mehanizaciju, Institut za oplemenjivanje bilja, Institut

za zaštitu bilja, Institut za agroekologiju i Institut za stočarstvo). Tijekom tri godine rukovođenja Poljoprivrednim institutom zalagao se za integraciju tog instituta s Poljoprivrednim fakultetom što je i ostvareno 1978. godine. Nakon provedene integracije i reorganizacije fakulteta dolazi do osnivanja novog Instituta za mehanizaciju, tehnologiju i graditeljstvo u poljoprivredi za čijeg je direktora izabran prof. Ivo Todorić i tu dužnost obavlja sljedećih pet godina. Za svoje zasluge i uspješno rukovođenje institutima 1980. godine je odlikovan ordenom rada sa zlatnim vijencem. U razdoblju od 1983. do 1987. godine obavlja dužnost pomoćnika direktora zaduženog za znanstveni rad, a na mjesto direktora Instituta za mehanizaciju, tehnologiju i graditeljstvo u poljoprivredi ponovo je izabran 1987. godine. Nakon nove reorganizacije fakulteta 1992. godine izabran je za predstojnika Zavoda za mehanizaciju poljoprivrede Agronomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i tu dužnost obavlja sve do odlaska u mirovinu 1998. godine. Iako je veliki dio svog radnog staža proveo na rukovodećim dužnostima, uvijek je našao vremena za rad na znanstvenim projektima i istraživanjima o čemu svjedoče brojne studije i izvještaji. Istraživačka aktivnost prof. Ive Todorića bila je vezana za mehanizaciju ratarske proizvodnje i to prvenstveno na strojeve za sjetvu i sadnju i strojeve za žetvu. Objavio je više od pedeset znanstvenih i stručnih radova, a koautor je i dva sveučilišna udžbenika. Bio je stalni član organizacijskog odbora simpozija "Aktualni zadaci mehanizacije poljoprivrede" i član uredništva nekoliko časopisa.

Svima nama prof. Ivo Todorić će ostati u sjećanju kao predan i korektan direktor i predstojnik, veliki domoljub i stručnjak koji je uvijek imao razumijevanja za sve svoje suradnike bez obzira na njihov položaj u zavodu odnosno institutu, a naročito za mlađe kolege koje je poticao na usavršavanje i napredovanje u karijeri. Uz sve svoje obaveze uvijek je nalazio vremena i za svoju obitelj, ponosio se uspjesima svojih kćeri, a naročito se veselio svojim unucima koje je neizmjerljivo volio i kojima se nakon odlaska u mirovinu zajedno sa suprugom u potpunosti posvetio i njegova obitelj je ostala bez požrtvornog i plemenitog supruga, oca i djeda. Neka je vječna slava i hvala našem dragom profesoru Ivi Todoriću.

Prof.dr.sc. Dubravko Filipović

